

Notificar i marcar

"“Recorda que ara diran el sorteig de la Loteria de Catalunya, Joan” - li diu la seva filla Carme mentre porta el primer plat del dinar a taula. Ell, tot reflexionant si això de la Loteria val la pena o no, treu les seves butlletes de la butxaca, però s'equivoca de cantó i va a parar a la butxaca on hi té el mòbil.

Com si es tractés d'un acte reflex, canvia de banda i ara sí, en treu les butlletes a la vegada que es disposa a mirar el sorteig per la televisió mentre dina. Frustrat, va observant com cap dels seus números és el premiat, al tastar les primeres cullerades de sopa redirigeix la vista al seu plat, li agrada molt i no pot evitar exterioritzar-ho tot comentant-li a la seva filla.

De sobte, un avís inconfusible provinent del mòbil espanta per un moment en Joan, això, provoca que agafi el seu mòbil de la butxaca. Mentre ho fa, se'n recorda del perquè l'ha avisat: **és l'hora de dinar i ha de medicar-se**. Efectivament, l'aparell li recorda que és l'hora de la presa. Resignat, es dirigeix cap a l'armari de les medicines i agafa el medicament en qüestió, **nom del qual acaba de llegir** just quan ja l'ha **marcat com a presa**.

Mentre torna a taula, la seva filla inevitablement deixar anar un “Menys mal que no et feia falta cap recordatori, eh?”. ”.

Subtasques:

- Mostrar un avís a l'usuari informant de la medicació a prendre.
- Permetre a l'usuari que marqui una medicació com a presa.

Conclusions:

A diferència de les altres tasques, aquesta requereix molt poca interacció de l'usuari.

No obstant ha de ser altament eficaç al ser la tasca principal de la nostra aplicació. Si no fa bé aquesta, les altres deixen de tindre sentit.

Hem de fer ènfasi en el nom de la medicació i la dosi, ja que és la informació que necessita l'usuari.

Ha de ser fàcil i intuïtiu marcar una medicació com a presa, doncs hem d'aconseguir que l'usuari ho faci. Li requerim una acció.

